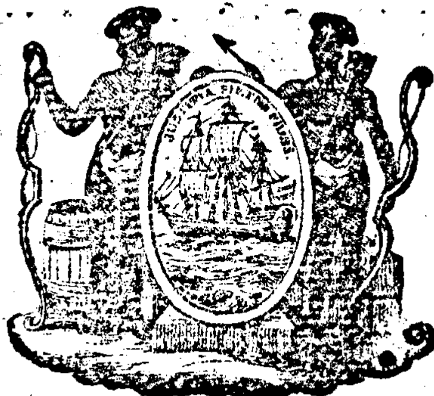
N°. 82. A°. 1839.

ZATURDAG, den 12den OCTOBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

Houdende bepaling der Vanggelden en premien, welke voor de aanhouding van weggeloopen- of ontvlugte Slaven moeten worden betaald.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST - INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo het Ons raadzaam is voorgekomen, om ten aanzien der uitbetaling van vanggelden en premien voor het aanhouden van weggeloopen- of ontvlugte slaven, waaromtrent tot hiertoe uiteenloopende verordeningen bestaan, eenen vasten maatstaf daar te stellen;

ZOO IS HET, dat Wij den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs vergadering van 1e. October ll., hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, zoo als geschiedt bij deze:

ARTIKEL 1.

Met intrekking of wijziging van vroegere bepalingen en reglementaire verordeningen, betrekkelijk de betaling van vanggelden en premien voor het aanhouden of opvangen van weggeloopen- of ontvlugte slaven, zullen voortaan die vanggelden en premien door de eigenaren van zoodanige slaven of door hunne vertegenwoordigers, moeten worden voldaan als bij volgende artikelen is aangewezen.

ART. 2.

Voor zoodanigen slaaf, welke, ter zake van bloote desertie, zonder eenige bijkomende verzwarende omstandigheid, hetzij in het stads-district, hetzij in eene der divisien, hetzij in de districten *Nickerie*, wordt aangehouden, zal door den eigenaar een vanggeld van Drie Gulden (*f* 3) verschuldigd zijn en alzoo de wegloopeг slaaf tegen betaling daarvan, alsmede der voedingskosten, door den Procureur Generaal in het stads-district, door de Landdrosten in de districten *Nickerie* en door de Burger Kapiteins in de divisien onmiddelijk aan deszelfs meester worden overgegeven.

ART. 3.

Zoo dikwerf in de bij art. 2 vermelde districten en divisien een slaaf wordt aangehouden, welke, hetzij ter zake van langdurige desertie, hetzij wegens andere verzwarende omstandigheden aan den Procureur Generaal moet worden overgeleverd, zal door den eigenaar van zoodanigen slaaf een vanggeld van Zes Gulden (*f* 6) verschuldigd zijn en dit moeten worden voldaan vóór de terugname van den slaaf door den eigenaar.

ART. 4.

Voor iederen weglooper slaaf, welke ter gelegenheid eener burger- of militaire patrouille binnen de bij art. 2 bedoelde districten en divisien wordt aangehouden, zal door den eigenaar eene premie van Vijf-en twintig Gulden (*f* 25), ten behoeve der koloniale kas verschuldigd zijn en vóór het overnemen van den slaaf moeten worden voldaan.

ART. 5.

Voor iederen weglooper slaaf, welke in de oude Kolonie buiten het zoogenaamd Kordon van binnenlandsche defensie door eene patrouille wordt aangehouden, zal door den eigenaar eene premie van *Vijftig Gulden* (*f* 50) ten behoeve der Koloniale kas verschuldigd zijn en vóór het overnemen van den slaaf moeten worden voldaan.

ART. 6.

Zoo dikwerf, hetzij in de oude Kolonie, hetzij in de districten *Nickerie*, een of meer slaven, welke bewijsselijk het voornemen hadden om uit deze volkplanting te vlugten, zullen worden achtergehaald, hetzij door eene patrouille, hetzij zonder zoodanige patrouille door vrije personen en slaven te zamen of afzonderlijk zal door den eigenaar voor iederen aangehouden slaaf eene premie van *Honderd Gulden* verschuldigd zijn ten behoeve, dergenen, welke de aanhouding hebben gedaan en vóór het overnemen van den slaaf moeten worden voldaan.

ART. 7.

De vanggelden bedoeld bij art. 2 en 3 zullen ten Kantore van den Procureur Generaal of aan diegenen welke de daarbij bedoelde weglooper slaven hebben aangehouden of ten hunnen behoeven aan de Heemraden der divisien en aan de Landdrosten der districten *Nickerie* bij voorraad worden uitbetaald.

Op gelijke wijze, zal aan gezegde autoriteiten van ieder premie, welke naar aanleiding van art. 4 en 5 moet worden voldaan in het eerste geval eene som van *Twintig Gulden* en, in het laatste geval eene som van *Veertig Gulden* worden uitgekeerd ten behoeve der genen, welke de daarbij bedoelde patrouilles, hebben helpen uitmaken.

ART. 8.

Ten behoeve der Militaire Posten en patrouilles zullen bij de aanhouding van weglooper slaven dezelfde vanggeld uit betaald worden en dezelfde uitkeeringen plaats hebben als bij art. 7 staan vermeld.

Bij gecombineerde Burger en Militaire patrouilles zullen de uittekeeren sommen of premien gelijkelijk worden verdeeld, behoudens de regeling en verdeeling van zoodanige extra premien, als in bijzondere gevallen door den Gouverneur Generaal zullen worden toegestaan.

ART. 9.

Voor zoo verre ter gelegenheid eener Burger of Militaire patrouilles de noodzakelijkheid zal bestaan om op eenen of meer weglooper slaven, ter zake van onwilligheid om te staan of zich over te geven te moeten schieten en het gevolg daarvan op de plaats zelve doodelijk mogt zijn, zal desniettemin, op het vereischt bewijs deswegens aan de daartoe geregtigden eene premie van *Tien Gulden* uit de Koloniale kas ten burele van den Procureur Generaal worden uitbetaald.

ART. 10.

Zoodanige eigenaren, welke, of zelve, of door hunne onderhoorigen de bij art. 4 en 5 bedoelde patrouilles gedeeltelijk hebben zamengesteld, zullen voor ieder der hunne door die patrouilles aangehoudene weglooper slaven verschuldigd zijn eene premie gelijkstaande aan de helfte der bij opgemelde artikelen aangewezene premien.

ART. 11.

De tegenwoordige bepalingen welke uitsluitend betrekking hebben op de betaling van vanggelden en premien voor de aanhouding van weggeloopen en ontvlugte slaven, zullen eene maand na derzelver afkondiging kracht van Wet hebben, welke termijn voor de districten *Nickerie* zal beginnen te loopen, van het oogenblik, dat voorschrevene bepalingen aldaar op de gebruikelijke wijze ter kennisse van de Ingezetenen zullen zijn gebragt.

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo* den *zevenden* October 1839, het *zes - en - twintigste* jaar van Zijner Majesteits Regering.

J. C. RIJK.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan *Paramaribo*, den 8sten October daaraanvolgende.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

PUBLICATIE.

Waarbij, met alteratie en ampliatie van het vigerend Reglement op de Scheepvaart en van de Wet van 28 Julij 1838 (G. B. No. 11) onder zekere pœnaliteiten, voor de Droghersvaartuigen op de Districten Nickerie varende, de verpligting wordt voorgeschreven, om van daar vertrekkende, behoorlijk uit te klaren.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal Ons het wenschelijke is gebleken, dat er door het vaststellen van eenige bepalingen ten aanzien der vaart van de in de districten *Nickerie* gebruikt wordende vaartuigen worde voorzien tegen de frauduleuse overtreding der verbodswetten op den uitvoer van Coloniale Producten.

ZOO IS HET, dat Wij, gehoord den Kolonialen Raad in deszelfs vergadering van den Isten dezer maand, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze.

ARTIKEL 1.

Geen droghers- of kustvaartuig zal voortaan uit de districten *Nickerie* mogen vertrekken, zonder dat alvorens door den schipper of gezagvoerder van dusdanig vaartuig ten kantore van den Landdrost een manifest zij ingeleverd van hetgene in dusdanig vaartuig ter vervoer is ingeladen.

ART. 2.

Dusdanig manifest zal door den Landdrost ten blijke van echtheid onderteekend, in triplo worden opgemaakt, eene daarvan zal blijven berusten ten kantore van den Landdrost, terwijl de twee overigen bij de lading zullen worden gevoegd, ten einde daarmede worde gehandeld als bij art. 10 en 11 der Wet van 28 Julij 1838 is bepaald.

Art. 3.

Ten opzigte dier vaartuigen welke van een der districten *Nickerie* afkomen, zal het manifest nog bovendien voor gezien worden geteekend door den kommanderenden Officier of Onder Officier der post aan wien mits deze de bevoegdheid wordt toegekend, om des noods vooraf door opneming aan boord dier vaartuigen zich te vergewissen, dat derzelver ladingen zich bevinden overeenkomstig het manifest.

Art. 4.

De schipper of gezagvoerder van het vaartuig, die in contraventie met de in de voorgaande artikelen bepaalde verordeningen zal bevonden worden, zal verbeuren eene boete van *f* 100 tot *f* 500 voor de eerste maal, en ten tweeden male daarop betrapt wordende met intrekking der pas, behoudens de pœnaliteiten vastgesteld bij de vigerende Reglementen en Wetsbepalingen, ingevalle van overtreding der verbodswetten op den uitvoer.

Art. 5.

Het bij art. 12 der Wet van 28 Julij 1838 bepaalde ten aanzien zoo van het verhaal der boeten en het toepassen der pœnaliteiten bij die Wet vastgesteld als der jurisdictie omtrent de deswegens in te stellene vervolgingen zal mede toepasselijk zijn op de wijze van de in te stellene vervolgingen en executien, voortspruitende uit de tegenwoordige Publicatie.

Art. 6.

Voor zoo verre er door deze Publicatie geene veranderingen zijn daargesteld in de ten aanzien der bedoelde Vaartuigen vigerende Reglementen en Wetsbepalingen, behouden deze hare volle kracht.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den *zevenden* October 1839, het *zes-en-twintigste* jaar van Zijner Majesteits regering.

J. C. RIJK.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. de Veer.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, den 8sten October daaraanvolgende.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. de Veer.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat de Brievenzak, bestemd voor de Schoener *JAN ERNST*, gevoerd wordende door Schipper P. F. de Haseth, die den 15den dezer de reis naar *Curaçao* zal aannemen, op dien dag des voormiddags ten *twaalf* uren zal worden gesloten.

Paramaribo, den 11 October 1839.
De Post-Beambte,
A. P. Tirion.

GEMENGDE BERIGTEN.

Het Dagblad *de Nederlander* behelsde in deszelfs N°. 13 de volgende opgave van de Prinsessen, die met de Prinsen van Oranje in den echt getreden zijn:

Willem I, gehuwd met:
1. Anna van Egmond, den 1550;
2. Anna van Saxen, 21 Augustus 1561;
3. Charlotta van Bourbon, 2 Julij 1574;
4. Louisa van Coligny, 12 April 1583;

Frederik Hendrik, zoon uit het vierde voorzegde huwelijk, den 4den April 1625 met Amalia van Solms.

Willem II, zoon van vorengemelden, den 12den Mei 1641, met Henrietta Maria van Engeland.

Willem III, zoon van vorengemelden, den 11den Nov. 1577, met Maria van Engeland.

Willem Friso, in regte lijn afstammende van Ernst Casimir, graaf van Nassau-Dietz, den titel van Oranje erlang hebbende, den 26sten April 1709, met Maria Louisa van Hessen-Kassel.

Willem IV, zoon van laatstgemelden, den 25sten Maart 1734, met Anna van Groot-Brittannie.

Willem V, zoon van laatstgemelden, den 4den October 1767, met Frederika Sophia Wilhelmina van Pruissen; van wie:

Willem I, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje en Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg enz., enz., enz., den 1 October 1791, met wijlen H. M. Frederika Louisa Wilhelmina van Pruissen.

Z. K. H. de Veldmaarschalk, Prins van Oranje, den 21 Februarij 1816; met H. K. H. de Prinses van Oranje, Grootvorstin Anna Palowna.

Z. K. H. de Erfprins van Oranje, den 18 Junij 1839, met H. K. H. Sophia Frederika Mathilda, Prinses van Wurtemberg, Erfprinses van Oranje.

De gebroeders Dupont te *Parijs* hebben eene manier uitgedacht, om de oudste boeken en kopergraveersels, zonder behulp van letters of koperen platen, zeer naauwkeurig te herdrukken. De drukwerken of graveersels, welke men wenscht te hernieuwen, ondergaan eene scheikundige bewerking, worden vervolgens op eenen lithographischen steen gelegd, aan eenen enkelen druk onderworpen en na afloop van weinige seconden is iedere bedrukte bladzijde, ieder koperen graveersel, met de meeste naaukeurigheid op een ander papier overgebragt, van hetwelk nu, zonder verdere toebereidselen of moeite, een zeer aanzienlijk getal exemplaren kan worden getrokken. Het is opmerkelijk en hoogstverblijdend, dat de oorspronkelijke bladen, welke tot het verkrijgen van den eersten afdruk hebben verstrekt, bij deze behandeling zelfs niet de minste beschadiging ondervinden, en na tot den schoonen weerdruk te hebben gediend, wederom kunnen vastgehecht worden in het werk waaruit zij waren genomen. De scheikundige bewerking gaat zoo snel, dat een werkman op een dag 25 tot 30 bladen druks, dus een boekdeel van nagenoeg 500 bladzijden, voor den verderen nadruk kan gereed maken. Al het overige is gewone handarbeid, die door iederen steendrukker kan worden verrigt.

Onlangs heeft men te South Stockton een uitgestrekt onderaardsch bosch ontdekt, dat bijna geheel uit eiken van buitengewone grootte bestaat. Somwijlen vertoonen zich de boomen boven den grond, wanneer wind of regen denzelven, daar hij zeer ligt is, hebben weggevaagd; alsdan worden zij door de bewoners van den omtrek uitgegraven, en aan de kastenmakers verkocht, voor wien dat hout bij hunnen arbeid zeer voordeelig is. Het woud moet eene uitgestrektheid van ten minste 100 vierkante Engelsche mijlen gehad hebben, en de boomen, ter hoogte van een voet van hunne wortels gebroken, liggen alle in dezelfde rigting. Wanneer een boer zoodanig eenen boom uit den grond graaft, schijnt hij geheel vergaan; doch het hout wordt, aan de lucht blootgesteld, dadelijk hard, zoodat men het met geene gewone werktuigen kan bearbeiden; daarentegen splijt het zeer ligt, en zoo regt, alsof het met eene zaag was gesneden. Hoe groot deze boomen zijn, kan men daaruit afnemen, dat men er eenige van 1440 kubiek voeten heeft uitgegraven. Hoe dit woud gezonken zij, daaromtrent weet men niets doch hoogst merkwaardig is het, dat men onbetwistbare sporen vindt, dat menschenhanden in hetzelve werkzaam zijn geweest.

De geneesheer Larrey sprak in het vorige jaar, in de Parijsche akademie van wetenschappen, over een zonderling middel, hetwelk bij de Egyptenaren en Arabieren gebruikt werd, om bemiddelde personen, die de pokken kregen, voor derzelver teekenen te behoeden. Larrey heeft ond Bonaparte den Egyptischen veldtogt me gemaakt, en waarschijnlijk toen reeds h middel vernomen. Is dit zoo, dan m het verwonderen, dat hij het eerst onla beproefd heeft, daar het toch in Frank geenszins aan gelegenheid daartoe o brak, en dat nu nog wel niet aan ee schoone landgenoote maar aan eene Eng sche. Het middel bestaat hierin, dat m den zieke het gezigt verguldt, en de d Larrey genomen proef is volkomen gelu Hij liet de jonge dame, van het oog blik af dat de pokken uitkwamen, dat de etterkoorts geheel voorbij was, morgens en 's avonds het geheele gela met fijne goudbladen bedekken, gelij men ze tot koude vergulding gebruikt; werden met een weinig gomwater aa geplakt. De pokken waren zamenvloeije en het gezigt was aanmerkelijk gezwollen echter bleef het, met uitzondering va eenige plaatsen aan de zijden, waar he hoofdkussen het verguldsel afschaafde volkomen glad, en de gelaatstrekken o dergingen niet de minste verandering. Larrey zegt niet hoe hoog het preservatie te staan kwam. De kosten kunnen echte met den schat, die in zoodanig geval b eene jonge dame, Engelsche of andere, gevaar loopt, onmogelijk in vergelijking komen.

ADVERTENTIËN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. John Blacgrave, van Demerary, hebbende 8 dagen reis.

Den 8sten, het Schip *Jacoba*, Kapt. A. K. de Groot, van Amsterdam, hebbende 65 dagen reis.

Idem, de Engelsche Sloep *Pembroke*, Kapt. C. S. Reap, van Demerary, hebbende 7 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 7den dezer, het Schip *Anna en Susanna*, Kapt. J. D. Bos, naar Amsterdam, lading: 212 vaten Suiker, 51 balen heele- en 4 dito gebroken Koffij, 20 balen Kakao en 41 vaten Rum.

Den 11den, de Engelsche Sloep *the Friends*, Kapt. F. Warner, naar Demerary.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.